

יום חמישי, 19/07/12

המרכז הישראלי לנפגעי כתות

רח' אלימלך 3, רמת גן 52415

טל: 03-6708811

פקס: 03/6708822

לכבוד
נעה קריספין
חוקרת
ימ"ר ירושלים
ב/פקס: 02/5898977

שלום וברכה,

הנדון: קהילת "לב טהור" בראשותו של שלמה אלברנץ (ארז שלמה ברנס) - קנדה

למרכז הישראלי לנפגעי כתות הגיעו עדויות מדאיגות באשר להתנהלות קבוצה בהנהגתו של ישראלי בשם ארז ברנס, אשר שינה את שמו לשלמה אלברנץ, ושוהה עם מאמיניו בקנדה. העדויות מגלות סימנים מובהקים להתנהלות של כת הרסנית אשר מנהיגה מנצל את חסידיו ומשעבד אותם לרצונו.

סדר יום עמוס המונע מנוחה, שהייה בקרב המשפחה ועבודה לצורך פרנסה כמו כן תפילות אין סופיות וארוכות המביאות את האדם למצב נפשי פגיע, העברת שליטה בכספי המאמינים, קיבוץ נדבות וסגידה למנהיג הם רק חלק ממה שחווים חברי הכת. לצערנו נודע לנו שמקומם של הילדים והתינוקות הרכים לא נפקד, וגם הם עוברים תחת שבט השליטה של המנהיג הבלתי מעורער.

אלברנץ הוא היחיד שקובע מי יתחתן עם מי, מי יתגרש, ונוהג להשיא את הילדים כאשר הם בקושי בני 13 (בידנו כתובות כהוכחה לנישואי קטינים). החלטותיו הן בלעדיות ושרירותיות ללא כל מתן אפשרות בחירה וגם להורים אין זכות דעה. באחד מהמקרים סופר על אדם מבוגר בן 40 שקבל הוראה להתגרש מאשתו ולהינשא לילדה בת 15 על כל המשתמע מכך.

בהחלטות שרירותיות של אלברנץ מועברים ילדים לגור ולחיות עם מבוגרים שאינם הוריהם. במקביל, מקבלים הוריהם ילדים אחרים. כך קורה שיתכן שמשפחה לה 6 ילדים תגדל ילדים שכלל אינם שלה, בעוד ש- 6 ילדיה מפוזרים בבתים אחרים. הפרדת הילדים מתצבעת באכזריות למרות צעקותיהם ובכיותיהם של הילדים שרוצים להישאר עם הוריהם.. פועל יוצא מכך הוא האדישות כלפי הילדים ה"מאומצים". העברת הילדים נעשית כעונש להורים שלא מילאו את הוראות אלברנץ, במידה וההורים מתנגדים לכך, מוטל עליהם חרם בכל הקהילה. ההחרמה כוללת אף הפרדה בין הבעל והאישה ולעיתים אף לגירושין.

על פי העדויות הילדים מוזנחים ואינם זוכים לטיפול סביר. ילדים מסתובבים עם פטריות בגוף שאינן מטופלות, בעיות שיניים, נועלים נעליים קטנות הגורמות לעיוות של כפות הרגליים, אינם הולכים לגנים ובתי ספר, ולרוב אף אינם יוצאים מפתח ביתם. הבית עצמו סגור ומסוגר, החלונות מוגפים והוילונות סגורים.

מהעדויות עולה שהילדים נראים כשהם מסתובבים מורעבים. תזונת הילדים כוללת אכילת בצק, ביצי אווז וחלב עיזים. מעט ירקות ופחמימות על פי הוראת אלברנץ ועל פי גחמותיו. מאכלים רבים נאסרים עליהם אודות לסיפורי בדיות כדוגמת שמביצת תרנגולת יוצא תנין וכדומה. הילדים מוזנחים בכדורי ויטמינים רבים להשלמת התזונה.

הילדים שאינם הולכים לבתי ספר ולגנים, גרים בבתים עם חלונות מוגפים ווילונות סגורים, אינם גרים עם הוריהם, מנושלים ממשחקי ילדים ואינם מורשים לשמוע מוזיקה מסתובבים בבית חסרי מעש, אדישים ואפאטיים.

העדויות מעידות על כך שהילדים אינם יוצרים קשר סביר עם הסביבה: בני משפחה שבאים לבקר, או ילדים ממשפחות אחרות, ונראים כסובלים מפיגור, למרות שנולדו בריאים.

על פי העדויות קיימות בכת גם טכניקות ענישה הכוללות:

מכות (גם לילדים מגיל שנתיים) בידיים, בחגורה ובמוטות ברזל, כליאה בחדר לילד גם אם הוא בוכה במשך שעות, הפקרת חבר הכת ואף ילדים לחסדי מזג האוויר המקפיא, עבודות בית שאמורים לבצע מבוגרים מתבצעות על ידי ילדים רכים בשנים, לקיחת הילדים למגורים בבתים שונים, חרמות והשפלות.

קיימת גם ענישה למבוגרים והיא:

חרמות, השפלות, מתן כספים, עמידה במשך שעות בזמן התפילה ללא מתן אפשרות לשבת, מתן תרופות פסיכיאטריות, בידוד מהמשפחה ועוד.

מהעדויות עולה שבגלל הלחץ והמתח בו שורים חברי הכת וילדיהם ובגלל ההזנחה הפושעת, נוצר מצב בו ילדים בגירים בני 11 בערך אינם שולטים בצרכיהם.

הגורו משתמש בהפחדות כדי לשלוט. אם לא יעשו מה שהוא אומר יפקדו אותם מחלות קשות, אם יעזבו את הקבוצה יקרו להם אסונות, אין מקום בעולם טוב יותר מהקהילה, מי שעוזב יהיה בגהנום לנצח ועוד, מה שגורם לשבי מחשבתי למאמינים ולא יוכלתם לעזוב את הקבוצה מרצונם.

אלברנץ מחתים את חסידיו על השבעות לבל ימרו את פיו ולבל יספרו מה שקורה בקהילה. כמו כן, אלברנץ טוען שיש ביכולתו לרפא כל מחלה ואם האדם אינו נרפא, הרי זה משום שהמרה את פי אלברנץ.

כפי הנראה חלק מהמשפחות אינן שוהות חוקיות בקנדה, וניתן לגרשם בחזרה לארץ. במידה ויוחלט לגרשם ארצה יש מקום לבקש מהרשויות הקנדיות ליידע את המשטרה בארץ מבעוד מועד כדי שאפשר יהיה להיערך במשרד הרווחה לקולטם במקלטים בגין מצבם הנפשי ובגין הפגיעות הקשות שנעשו בילדים והסיכון הגבוה בו מצויים הילדים הללו.

כל המידע הנ"ל התאסף מעדויות שהגיעו למרכז, ונוכל לספק מידע על האנשים שהעבירו מידע זה.

אודה על כל אפשרות של יצירת קשר דרך המשטרה הבינלאומית והעברת המידע לחוקר בקנדה (רוק) הממתין לחומרים ולעדויות שהתקבלו בארץ, כדי שיוכלו להפעיל את החוקים המקומיים ולהציל את המשפחות והילדים השוהים בכת הרסנית זו.

רחל ליכטנשטיין
מנהלת

המרכז הישראלי לנפגעי כתות

